

que d'alguna manera són els que fan que existeixin els moments feliços.

SE.- No em negaràs que els moments tristos són els millors per compondre.

SERRAT.- Jo no estic d'acord amb això. La inspiració jo creia que existia i que en els moments en que estàs tocat de l'ala, et donen unes imatges i unes visions que puguin tocar el que les escolta, però això no és una acció fixa i definitiva, perquè si això fos veritat, resultaria que la inspiració seria una veritat a mitges, i les veritats a mitges són les pitjors mentides que poden haver-hi.

SE.- Quan arriba la inspiració?

SERRAT.- A mi, a força de treballar, jo t'asseguro que mai m'ha passat allò d'anar pel carrer i de cop i volta treure paper i llapis i escriure el que penso en aquell moment; com a molt en algun moment determinat he pogut trobar una frase aconseguida o una idea desenrotllada, però després he d'anar a casa i fotrem a treballar i rentar-li la cara i estripar-la fins que surt.

SE.- Dona la impressió que, per exemple, "No hago otra cosa que pensar en ti" era una cançó escrita quan la inspiració no arribava.

SERRAT.- Aquesta és una cançó hiper-realista, pensa que tots els que han de fer un programa de ràdio, escriure un o dos articles al diari, publicar un acudit al dia, tots els que, per collons, han de presentar cada dia el seu treball, entenen perfectament que la inspiració és la insistència de les coses, quant la cançó és com un foc que s'ha de desenrotllar i que començo a mirar al meu voltant dient coses a aquella dona, que no faig altra cosa que pensar en ella.

SE.- Tu ets un poeta, o ets, simplement, una persona que explica el que l'envolta?

SERRAT.- Indiscutiblement si jo componc coses és perquè el meu voltant me les està dient constantment.

SE.- La cançó "A quien corresponda" és una manera personal de demanar la pau?

SERRAT.- Sí; demanant la pau en el millor sentit de la paraula, la pau per la justícia i pels drets humans individuals i col·lectius.

SE.- La mort del teu pare és un dels fets que afectà d'alguna manera la teva forma de compondre?

SERRAT.- La mort del pare és un dels fets pitjors que m'han pogut passar i no sols el fet natural i concret del pare i la mort, sinó, el que al voltant d'això provoca, com és la soledat de la dona d'aquell senyor, en aquest cas, la meua mare, i de totes les soledats que comencen a arribar independentment de tot el procés que representa una mort lenta. No ha afectat la meua manera de compondre això, només és un espai, i un home que és l'afectat.

SE.- A sols cinc minuts per sortir a l'escenari, Joan Manuel, Sant Feliu espera unes paraules teves i gràcies pels moments que t'hem robat.

SERRAT.- Jo tinc amics a Sant Feliu i això, per mi, és important. Records a tots, molta pau, molta tendresa, i que no us tanquin la ràdio.

restaurant

sant martirí, 29

garrofers, 54

32 10 26

32 00 42

sant feliu de guíxols